

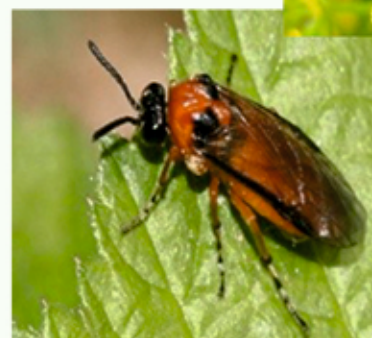
کنترل آفات کلزا

راهکاری جهت کاهش مصرف آب

۱۳۹۷

مریم فروزان

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی
و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی / سازمان تحقیقات
آموزش و ترویج کشاورزی / ارومیه / ایران

۵

۴

کنترل

دشمنان طبیعی شته ها:

از میان عوامل زنده کنترل کننده طبیعی، حشرات شکارچی مثل کفشدوزک، بالتوری و انواع زنبورها نقش مهمی ایفاء می کنند. کفشدوزک هفت نقطه ای فراوانترین حشره مفید در مزارع کلزا می باشد

از بین بردن علفهای هرز میزبان آفت:

این شته علاوه بر کلزا، کلم و شلغم روی علفهای هرز میزبان مانند تربچه و خردل وحشی فعالیت دارد از آنجایی که حمله شته ها از حاشیه مزارع شروع می شود لذا از بین بردن علف های هرز مزارع بسیار مهم است. در صورت مشاهده شته سریعاً باید در حاشیه اطراف مزارع علیه آن سمپاشی شود.

کنترل شیمیایی:

سمومی که برای کنترل این آفت توصیه می شود عبارتند از: پرمور و ایمیداکلوپراید در دزهای توصیه شده. فاصله سمپاشی دوم با نوبت اول یا قبل را ۱۵ تا ۱۷ روز باید در نظر گرفت.

سوسک پلن خوار کلزا

سوسک پلن خوار (گرده خوار) کلزا

حشره کامل درشت در روی بدن آنها و روی بالپوش ها نقاط سفیدرنگی وجود دارد که این نقاط کم و بیش به صورت لکه هایی در آمده اند.

خسارت: حشره کامل اوایل بهار از گرده گلها بخصوص کلزا تغذیه می کند و در صورتی که تراکم بالا برود علاوه بر دانه های گرده از بساک - مادگی - گلبرگ و حتی نهنگ نیز می خورد و مانع تشکیل دانه در گیاه میزبان می شود.

زیست شناسی: این آفت زمستان را به صورت لاروهای کامل در زیر خاک و یا در لابه لای مواد پوسیده گیاهی نظیر تنه و ریشه پوسیده درختان یا توده های حاصل از شاخ و برگ مدفون شده زیر خاک یا لانه های شفیرگی در عمق تا ۲۰ سانتی متری خاک طی می کند. اگر هوا در پاییز و زمستان گرم شود حشرات بالغ از خاک خارج می شوند. توده های

شته مومی کلزا

شته مومی کلم یکی از مهمترین آفات کلزا و دیگر گیاهان خانواده کلم است. این حشره به برگ، ساقه، گلچه و غلاف های در حال رشد حمله نموده و با مکیدن شیره سلولی باعث کاهش شدید رشد و ایجاد تغییر شکل در این اندام ها می شود. حمله این آفت در روی شاخه های کلزا با ایجاد برآمدگی و یا گالهای مخصوص همراه است. مقاومت این شته در برابر سرما بسیار زیاد بوده و همانند شته گندم از ۵ درجه سانتی گراد شروع به زاد و ولد می نماید. لذا این شته در شرایط زمستان های ملایم و معتدل به دلیل عدم حضور دشمنان طبیعی در آن زمان بدون مانع و مشکل تکثیر یافته و در اواخر زمستان یعنی از اوایل اسفند ماه در مناطق معتدل تا اواسط فروردین در مناطق سردسیر به حالت طغیانی در می آیند به طوری که در مزارع به گل نشسته، تراکم آفت مانع از رشد گیاه شده و از عملکرد محصول به میزان قابل ملاحظه ای کاسته می شود. شته ها با استقرار بر روی قسمت انتهایی از طرفی موجب ضعیف شدن بوته و پایین آمدن کیفیت و کمیت دانه ها می شود و از طرف دیگر بر اثر فعالیت آنها، ترشحات چسبنده عسلک روی گیاه بوجود می آید که در نتیجه قارچ سیاه رنگ مولد فومازین نیز روی آن رشد می کند.

کود دامی که در مزرعه و یا باغ انباشته شده اند، جایگاه مناسبی برای زمستانگذرانی آفت است. یک نسل در سال دارند. حشره کامل اوایل بهار (اواسط فروردین و تا اواسط خرداد ادامه می یابد) ظاهر و بعد از مدتی تغذیه و جفت گیری تخم های خود را به تعداد ۵۰ عدد در توده های پوسیده گیاهی و دامی می گذارد و ۲۰ روز بعد تخم ها تفریخ و لاروهای جوان ظاهر می شوند. سه سن لاروی داشته و اوایل پاییز با ساختن لانه گلی به دیاپوز می روند.

کنترل غیر شیمیایی:

- ۱- پخش و مخلوط کردن کودهای حیوانی با خاک برای از میان بردن محل مناسب زمستانگذرانی.
- ۲- شخم زمین در اواخر پاییز و اگر ممکن بود در اواخر زمستان بمنظور از بین بردن لاروهای زمستان گذران.

کنترل شیمیایی:

کنترل شیمیایی این آفات با توجه به خسارت آفت در مرحله گل و همزمانی با فعالیت زنبور عسل و حشرات مفید دیگر بسیار مشکل و پیچیده است. برای کنترل شیمیایی، باید سمومی که روی زنبور عسل و حشرات گرده افشان اثر کشندگی کمتری دارند و هم چنین زمان حضور آفت قبل از باز شدن گلها باشد که در این صورت از سموم دیاپوزین، بیسکایا و کونفیدور استفاده نمود.